

Τά ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ τῆς ΜΑΣΩΝΙΑΣ,

ὁ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΣ
καί ἡ ἔξοντωτική ποινή τοῦ Ἐπισκόπου
τῶν Γ.Ο.Χ. κ. ΝΗΦΩΝΟΣ,
ΚΑΤΑΔΙΚΗ σέ ΘΑΝΑΤΟΝ

γιά τόν ἀσυμβίβαστον πόλεμον τῆς Μασωνίας.

Ὅσοι κληρικοί θά πολεμήσουν ἀληθῶς τήν Μασωνία, θά
πολεμηθοῦν, θά διασυρθοῦν... καί ἐάν δέν συμβιβαστοῦν, θά ἐπέλθῃ
καρατόμησις των, εἴτε μέ ἠθικά σκάνδαλα, εἴτε μέ οἰκονομικά,
ὅπως ἔγινε μέ τόν ἐπίσκοπο τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Νήφωνα,
ὁ ὁποῖος δέν τοῦς ἔκανε τό χατήρι νά παραδώσῃ τόν ὀρθόδοξον
ἄμβωνα τῆς Ἱ. Μονῆς του σέ ἀλλότρια κηρύγματα
ὑπέρ τῆς Παγκοσμιοποιήσεως.

«Ἡ ΝΙΚΗ τοῦ ΑΡΝΙΟΥ καί ἡ ΣΥΝΤΡΙΒΗ τοῦ ΘΗΡΙΟΥ» τῆς ἀγωνίστριας ΜΑΡΙΑΣ ΔΟΥΡΑΚΗ

ἡ ἔξοντωτική ποινή τοῦ Ἐπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. κ. ΝΗΦΩΝΟΣ.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ σέ ΘΑΝΑΤΟΝ

γιά τόν ἀσυμβίβαστον πόλεμον τῆς Μασωνίας.

Καί ἐρχόμεθα τώρα στήν προσαγωγήν τοῦ μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Νήφωνος εἰς τίς φυλακές Τριπόλεως, ἡ ὁποία δρομολογεῖ ἐφιαλτικές ἐξελίξεις γιά ὅλα αὐτά πού θά ἐπακολουθήσουν στά ἐπόμενα χρόνια πού ἔρχονται, καί εἰδικά ὅταν παρουσιασῆ ὁ ἀντίχριστος. Ὁ ἐβραιο-σιωνισμός διαλύει ἤδη τίς ἀδελφότητες σέ ὅλα τά μοναστήρια, γιά νά διασκορπισθοῦν οἱ πιστοί καί νά μείνουν χωρίς ποιμένα. *«Καί πατάξας τόν ποιμένα διασκορπισθήσονται τά πρόβατα»*. Οἱ συνωμότες ἐβραιο-μασῶνοι πανούργοι καί μέγιστοι δολοπλόκοι, κατασκευάζουν χυδαῖα συκοφαντικά σενάρια γιά ὅλους ἐκείνους τούς ἡγουμένους, πού ἀρνοῦνται νά ὑπακούσουν στίς νεοταξικές ἐντολές τους γιά τήν νοθεία τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς λειτουργικῆς, καί τήν ὑπαγωγή τῶν μητροπόλεων καί Ἱ.Μονῶν, ὑπό τήν παναιρετική δύσοσμη χούντα τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Στό στόχαστρο λοιπόν τῆς μασωνίας, ἦτο ἐδῶ καί πολλά χρόνια καί τό παλαιο-ἡμερολογητικό Μοναστήρι τῆς Κερατέας Ἁγία Σκέπη, καί δὴ ὁ δραστήριος καί μαχητής ἡγούμενος τῆς πατρώας εὐσεβείας μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Νήφων, ὁ ὁποῖος στό παρελθόν ἀποτελοῦσε παράδειγμα πνευματικότητος καί ἠθικῆς, καί εἶχε τό μεγαλύτερο ρεῦμα πιστῶν στό χῶρο τῆς ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

καί ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΣ.

Ἡ Νέα Σατανική Τάξη πραγμάτων γιά νά κυριαρχίση πρέπει πρωτίστως νά καταστρέψη τίς ἀξίες τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἐλευθερίας, τίς Ἐθνικές παραδόσεις καί Ταυτότητες, ὥστε νά ἐπιτύχη ἐν τάχει τήν πνευματική καί ἠθική ἀναπηρία τῶν λαῶν καί νά καταστήσῃ αὐτούς ἄβουλα καί πνευματικά ἀνάπηρα ὄντα χωρίς προορισμό, χωρίς ὄραμα, χωρίς ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ.

Τά κάστρα τῆς Ὁρθοδοξίας, πού εἶναι τά Μοναστήρια ἢ ἀλλιῶς Ὁρθόδοξα πνευματικά καταφύγια τοῦ ἑλληνισμοῦ, μπῆκαν στό Μασωνικόν Στόχαστρον, διότι ἐμποδίζουν τήν πνευματική καί ἠθική ὑποβάθμιση, ἀλλά καί ὑποδούλωση τῆς ἀνθρωπότητος. Τό πρῶτο μεγάλο κάστρο πού χτυπήθηκε ἀπό τά μασωνικά βέλη εἶναι τό Ἅγ. Ὅρος, τό ὁποῖον ὑπέστη πνευματική πανωλεθρία ἀπό τούς ἐγκαθέτους ἡγουμένους τοῦ Βαρθολομαίου καί τῆς Νέας Τάξης. Ἐάλω ἢ Κιβωτός τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπό τούς ἐβραίους πορθητές.

Μόνον ἡ Μονή Ἐσφιγμένου μέχρι στιγμῆς δέν κλίνει γόνυ εἰς τόν λύκον τοῦ Φαναρίου. Ἡ Μασωνία διέλυσε τό 1924 τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας μέ Σχίσμα διά τό ὁποῖον εὐθύνονται προδότες ἀρχιερεῖς. Τό σχέδιον εἶναι νά καταστραφοῦν ἐκ τῶν ἔσω οἱ πνευματικές ὀρθόδοξες κυψέλες τῆς Ἑλλάδος, καί νά μεταλλαθοῦν σέ ὀρμητήρια νεοταξικῆς πανθηρησκιακῆς προπαγάνδας. Καί πῶς θά γίνη αὐτό θά ρωτήσετε; Αὐτό θά γίνη ὅταν βγάλουν ἀπό τήν μέση τούς ἀγωνιστάς καί ἐναρέτους ἡγουμένους πού δέν ἔκλιναν γόνυ στήν μασωνία καί δέν προσκυνοῦν τά σαθρά εἰδωλα τῆς παγκοσμιοποίησης. Πρέπει νά πολεμηθοῦν οἱ μὴ ἐλεγχόμενοι ἀνεξάρτητοι ἡγούμενοι καί ἀρχιερεῖς. Ἐνας μὴ ἐλεγχόμενος πού δέν ὑπέκλυσε στίς μασωνικές ἐπιταγές, παρ' ὅλες τίς πιέσεις πού ἐδέχθη γιά νά μετατρέψῃ τό μοναστήρι του σέ νεοταξική πολυθηρησκιακή μασωνική γιάφκα, εἶναι καί ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἅγ. Σκέπης (Κερατέας). Ὁ τόσο συκοφαντημένος καί πολύπαθος γέροντας τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου. Ὁ ἀσυμβίβαστος ἀρχιερεὺς καί δι-οργανωτής πολλαπλῶν ἑλληνο-ὀρθοδόξων πνευματικῶν ἀγώνων, ἀλλά καί μέγας πολέμιος τῆς μασωνίας. Καί αὐτό καταδεικνύεται ἀπό τά χιλιάδες ἔντυπα καί φεῖγ-βολάν πού τύπωνε ἡ Ἱ. Μονή Ἁγίας Σκέπης ἐδῶ καί πολλά χρόνια, κατὰ τῆς παγκοσμιοποίησης,

κατά τοῦ μασωνικοῦ παγκοσμίου συμβουλίου τῶν ψευδο ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.) καί ἄλλων σκοτεινῶν ἔργων. Ἡ μαχητική δραστηριότητα τοῦ συγκεκριμένου ἡγουμένου, ἐδημιούργησε τόν φθόνον τῶν συμβιβασμένων συνεπισκόπων του. Ἐπρεπε πάση θυσία ὁ μαχητής Νήφων νά βγῆ ἀπό τή μέση. Καί ἡ εὐκαιρία ἐδόθη ἀπό κάποιους ρασοφόρους συκοφάντες πού τόν ἔκλεισαν στήν ΦΥΛΑΚΗ. Γιά τούς ὑγιῶς σκεπτομένους, δέν πείθουν οἱ καταγγελίες πού ἔγιναν ἑτεροχρονισμένα κατά τοῦ γέροντός των, καθότι οἱ δῆθεν βιασθέντες μοναχοί, ἔπρεπε νά καταγγείλουν τόν βιασμόν τους ἀκριβῶς τήν ἡμέρα πού ἔγινε, καί ὄχι μετά πάροδον δεκαπέντε ἐτῶν.

ἡ ΔΙΚΗ καί ἡ ΑΠΟΛΟΓΙΑ τοῦ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ
τῆς ΑΓ. ΣΚΕΠΗΣ κ. ΝΗΦΩΝΟΣ.

Τραγική καί λίαν ἀπογοητευτική ἡ εἰκόνα γιά τήν ἑλληνική δικαιοσύνη. Συγκεκριμένα στήν Εἰσαγγελία Ἐφετῶν, παρακολουθήσαμε τήν ἀναμενόμενη δίκη καί τήν συγκινητική ἀπολογία τοῦ φυλακισμένου ἐπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Νήφωνος, ὁ ὁποῖος προσωρινῶς ἐκρατεῖτο στίς φυλακές τῆς Τριπόλεως γιά ἐνάμισυ χρόνο τώρα. Στό ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου, ὡς ΚΑΚΟΥΡΓΟΝ ἔσυραν, ἐδίκασαν καί κατεδίκασαν, σέ δεκαετή κάθειρξιν ἕναν ἀπό τούς καλύτερους πνευματικούς τοῦ Πατρίου Ἐορτολογίου. Κατά τās δηλώσεις τῶν ἀντιδίκων ἀποστατῶν, συκοφαντῶν καλογήρων, αὐτός εἶναι ὁ κακοῦργος, καί αὐτοί οἱ ἄθῶες περιστερές, οἱ «ἄμωμοι», οἱ «παρθένοι», οἱ «συνετοί», οἱ «λόγιοι», οἱ «ἐχέφρονες» καί οἱ «ἄμεμπτοι». Δυστυχῶς ἐκεῖνο πού καταλάβαμε ἦταν ὅτι τό δικαστήριον ἦταν προκατειλημμένο ἐναντίον τοῦ ἡγουμένου, καί ἔπρεπε πάση θυσία νά βγῆ καταδικαστική ἀπόφαση κατά τοῦ πολύπαθου ἐπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Νήφωνος, μέ ἐντολās ἄνωθεν; Κύριος οἶδε.

Εἰσαγγελικοί Ψίθυροι...

Κατά τήν διάρκεια τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, διαπιστώσαμε ἐκ μέρους τῆς δικαστικῆς ἑδρας μία σταθερή μεροληψία ὑπέρ τῶν κατηγορῶν τοῦ ἡγουμένου, καί πουθενά δέν διακρίναμε μία οὐδετερότητα, ἢ μία ἀντικειμενικότητα γιά τό πρόσωπον τοῦ κατηγορουμένου κ. Νήφωνος. Στήν ἐτυμηγορία τοῦ κ. εἰσαγγελέως ἐφάνη μία εἰρωνική χλεύη γιά ὄλους ἐκείνους τούς μάρτυρες, πού κατέθεσαν ὑπέρ τοῦ ἐγκλείστου στάς φυλακάς Τριπόλεως Μητροπολίτου τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Νήφωνος, τούς ὁποῖους κατέδειξε ὡς ἀναξιόπιστους. Καί ἐρωτῶμεν, μήπως ἀξιόπιστη εἶναι ἡ σέκτα ἢ χαρακτηρισμένη ἀπό τόν γνωστό ποινικολόγο Ἀλέξη Κούγια ὡς ἐπιθετικῶν ὁμοφυ-

λοφίλων κατηγορών, και αναξιόπιστοι είναι όλοι οι εκκλησιαζόμενοι μάρτυρες πιστοί, αλλά και οι μοναχοί που κατέθεσαν υπέρ του ήγουμένου;; Έπειτα τό ακροατήριο δυσανασχετούσε, καθότι ή αγόρευσις του είσαγγελέως και ή συνομιλία μέ τήν δικαστικήν έδρα, εγίνονταν μέ ψιθύρους και μέ κλειστά μικρόφωνα. Έκείνοι που διαμαρτυρήθηκαν από τό ακροατήριο ότι δέν άκοϋν και ότι πρέπει νά άνοιχθοϋν τά μικρόφωνα, διότι αυτό δηλώνει περιφρόνηση προς τό ακροατήριο, παρ' όλίγον νά βγοϋν εκτός αίθούσης.

Άφοϋ θέλανε μία άτμόσφαιρα συνωμοτική που νά μιλάνε και νά μήν άκούγονται, όπως κάνουν στίς μασωνικές στοές, γιατί δέν κάνανε τήν δίκη κεκλεισμένων τών θυρών και χωρίς ακροατήριο;; Έρωτηματικά διατυπώνομε, διότι ή γράφουσα έχει παραστή σέ πολλές δίκες, αλλά είναι ή πρώτη φορά που παρέστη σέ ΔΙΚΗ ΨΙΘΥΡΩΝ... Και έρχόμαστε τώρα στήν καταδίκη του ήγουμένου. Δυστυχώς έν έτει 2011 τά πάντα έχουν αλλάξει.

Προσωπικά για τήν γράφουσα δέν ύπάρχει Έλληνική Δικαιοσύνη αλλά έβραιο-μασωνική. Γι' αυτό και ό φυλακισμένος ήγούμενος καλείται νά σηκώσει στους ώμους του όλας τάς ύβρεις, τάς ήθικάς καταρακώσεις, τούς διασυρμούς, τούς έμπτυσμούς, τήν άδικία και τήν περιφρόνηση τής κοινωνίας. Κατά τήν ήθική τών άνηθίκων ευεργετηθέντων άποστατών καλογήρων:

Αυτός είναι ό βιαστής, αυτός και ό διεστραμμένος.

Αυτός είναι ό φονιάς, αυτός και ό κακοϋργος,

Αυτός είναι ό έγκληματίας, αυτός και ό άνήθικος.

Αυτός είναι ό μάγος, αυτός και ό άπατεών.

Αυτός είναι ό άνέντιμος, αυτός και ό ψεύτης.

Και οι καταγγέλλοντες τί είναι;;;;;

Ουαί! Υμίν Γραμματεΐς και Φαρισαίοι...

Και οι ζωοθυσίες και οι μαγείες του αντιδίκου ψευδο-ιερομονάχου Νείλου, που εκαιγε ζωντανά ζωάκια περιλούζοντάς τα μέ βενζίνη και άλλα ευφλεκτα υλικά, σέ ένα κατασκευασμένο καμίνι έξωθεν τής Ι. Μονής τής Αγ. Σκέπης που πήγαν; Διότι κατά τήν κρίση μας αυτός έπρεπε νά είναι μέσα και ό ήγούμενος άπ' έξω. Αλλά δυστυχώς ό ασυμβίβαστος επίσκοπος Νήφων, πρέπει νά πληρώσει τό βαρύ τίμημα από αυτούς που ξεδιώχθησαν εκ τής Ι. Μονής, ως άκατάλληλοι νά φέρουν τό Άρχαγγελικόν σχήμα και νά εκτελοϋν τό λειτουργημα τής Ίερωσύνης. Έπειδή λοιπόν ό επίσκοπος κ. Νήφων άπηγό-

ρευσε στόν πρωτεργάτη τῆς ἀνταρσίας νά ἱερουργήσῃ, γι' αὐτό ἐφρύαξαν καί προσεχώρησαν σέ ἀντίθετη παράταξη τοῦ Πατρίου, ἡ ὁποία φθονοῦσε τόν ἀσυμβίβαστο ἡγούμενο καί ἔστησαν τήν σατανική αὐτή πλεκτάνη, γιά νά τόν βγάλουν ἀπό τή μέση καί νά τοῦ ἀρπάξουν καί τά μετόχια τῆς δικαιοδοσίας του. Δόλιοι συκοφάντες ἔσυραν στά κάτεργα καί στήν λαιμητόμο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ΑΙΣΧΥΝΗΣ, αὐτόν πού τούς ἔδωσε τήν ΙΕΡΩΣΥΝΗ. Γνωρίζομε ποιοί μασωνο-ἑβραϊκοί μηχανισμοί ἐνεργοποιήθηκαν, τῇ συνεργίᾳ τῆς ρασοφορεμένης αὐτῆς σέκτας τῶν προδοτῶν ψευδο-καλογήρων, γιά νά ἀχρηστεύσουν τόν ἀσυμβίβαστον ἡγούμενο τῆς Ἁγ. Σκέπης καί πολέμιο τῆς μασωνίας. Στήν ἀπολογία του ὁ ἐπίσκοπος Νήφων εἶπε ὅτι στό μοναστήρι εἶχε δημιουργηθεῖ ἓνα εἶδος φατρίας μέ πρωταγωνιστή τόν Νεῖλο, καί εἶχαν ἀρχίσει νά γίνονται εἰδικές συνωμοτικές συνάξεις καί παρασυνάξεις. Ἐνας ἀπό τούς καλογήρους ὀνόματι Παῖσιος, ἀρχισε νά ὑποβιβάζῃ τόν ἡγούμενο κ. Νήφωνα καί νά ξεσηκώνῃ τούς ὑπολοίπους σέ ἀνταρσία, ὀνομάζοντας τήν Μονή μπάχαλο καί τρελλάδικο.

« Σχηματίσθηκε λοιπόν μία φατρία ἐναντίον μου καί ὁ Νεῖλος ἔφυγε, διότι δέν ἀνέχθηκε τό ἐπιτίμιον νά μὴν λειτουργῇ. Καί διερωτῶμαι κ. εἰσαγγελεῦ, ὅλοι αὐτοί πού μέ κατηγοροῦν, τό ἄξιος τό ἐφώναξαν σέ ἓναν παληάνθρωπον σέ ἓναν ἀνήθικον;; Γιατί στή χειροτονία μου ἐφώναξαν ἄξιος; Μέ ἐξευτέλισαν διά τοῦ τύπου καί τῆς τηλεοράσεως. Δέν ἀποδέχομαι συλλήβδην τίς βδελυρές κατηγορίες ἀπό τά μειράκια αὐτά. Διότι δέν ἐσπούδασα σεξολογία, ἐσπούδασα θεολογία, τήν ὁποίαν κηρύττω ὅπου μέ καλοῦν. Δέν ὑπῆρξα ΣΕΞΟΛΟΓΟΣ ἀλλά ΘΕΟΛΟΓΟΣ. Ποτέ στά ἐκκλησιαστικά χρονικά δέν ἠκούσθη μοναχοί νά στέλνουν στή φυλακή τόν γέροντά τους. »

Ἐπῆρχαν ὁμως καί οἰκονομικοί λόγοι. Διότι οἱ συνωμότες καλόγηροι προσπάθησαν νά ἀρπάξουν τό μετόχι καί νά τό δώσουν στήν μονή Κυπριανοῦ. Καταπονημένος ἄρρωστος καί ἀδυνατισμένος ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἁγ. Σκέπης κατελήφθη, καθὼς ἀπολογεῖτο, ἀπό συγκινησιακό σύνδρομο καί κατέδειξε ὡς ἐνορχηστρωτὴν τοῦ σχεδίου, τόν διαβολικόν Νεῖλον λέγοντας τά ἐξῆς πρὸς τήν εἰσαγγελική ἔδρα: Ναί φοβοῦμαι τόν Νεῖλον περισσότερο ἀπὸ τόν διάβολον! διότι τόν διάβολον μπορῶ νά τόν πολεμήσω διά τοῦ Σταυροῦ. Κάνω τόν σταυρό μου καί φεύγει, ὁ Νεῖλος ὁμως ὅταν κάνω τόν σταυρόν μου, παραμένει ἐκεῖ καί δέν φεύγει.

Καί κλείνοντας ὁ μαχητής Νήφων τήν ἀπολογία του, παρομοίασε τήν συκοφαντία καί τόν διασυρμόν του μέ αὐτήν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Στήν συνέχεια ἔχομε τήν ἀγόρευσιν τοῦ γνωστοῦ ποινικολόγου Ἀλέξη Κούγια, ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόμενος πρὸς τήν δικαστική ἔδρα χαρακτήρησε τούς ἀντιδίκους, ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΥΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ, λέγοντας: « Γνωρίζει ὄλο τό Πανελλήνιον, κ. πρόεδρε, τήν εὐαισθησία πού ἔχω γιά τό θέμα αὐτό.

Προσωπικά ποτέ δέν θά ἀναλάβω νά ὑπερασπισθῶ ἕναν ΠΑΙΔΟΦΙΛΟ καθότι ἔχω καί δύο ΠΑΙΔΙΑ. »

Καί ἐρχόμαστε τώρα στόν Παῖσιο, ὁ ὁποῖος ἤθελε νά ἀρπάξη τήν ἡγευμενία. Καί αὐτός καί ὁ Νεῖλος ἤθελαν νά γίνουν ἡγούμενοι. Ποιός τούς φούσκωσε τά μυαλά νά ἀνέβουν πάνω ἀπό τόν θρόνο τόν ἐπισκοπικό τοῦ γέροντός τους; Μᾶλλον κάποια ἄλλη παράταξις πού φθονοῦσε τόν φυλακισμένο ἡγούμενο, ἀλλά καί ἡ προσωπική τους οἴησις. Πολλά τά γεγονότα στό ἐσωτερικό τῆς Μονῆς, καί οἱ διαπληκτισμοί πού εἶχε ὁ Νεῖλος μετά τοῦ Παῖσιου ἦταν συχνοί.

Κεραυνός ἐν αἰθρία ἔπεσε, ὅταν ἡ Ἰ. Μονή ἀνακάλυψε ὅτι ἱερομόναχος ἐνημερώνονταν ἀπό παγανιστικά ἔντυπα, καί προέτρεπε νέους καί νέες συμβουλεύοντας νά κάνουν διαλογισμό, καράτε, λέγοντάς τους ὅτι δέν ὑπάρχει σωτηρία εἰς τό Πάτριον Ἐορτολόγιον...

Ὁ Παῖσιος τό 2006 ἐδιώχθη καί ἄρχισε νά διαδίδη ὅτι στήν Ἰ. Μονή γίνονται ὄργια. Στό κελλί του εἶχε βιβλία τοῦ Δαλαΐ Λάμα καί ἐνός ἄλλου συγγραφέως περί διαλογισμοῦ, ἀλλά καί βιβλία τῶν νεο-ἡμερολογιτῶν παναιρετικῶν κληρικῶν π. Θέρμου καί π. Φάρου. Στούς πιστούς ἔλεγε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι Θεός! Αὐτά λένε καί οἱ νεοεποχίτες σήμερα. Ἄρα ὁ συγκεκριμένος ἱερομόναχος εἶχε μᾶλλον ἰνδουϊστικά φρονήματα.

Ἀπό συνέντευξη, πού πῆρα ἀπό τόν γέροντα Ἀθανάσιο τῆς Ἰ. Μ. Ἀγ. Σκέπης Κερατέας, κατέγραψα ὅτι ὁ Νεῖλος συνεργάσθηκε καί μέ τό περιοδικό «Τρίτο Μάτι». Τά συμπεράσματα δικά σας. Πῶς εἶναι λοιπόν δυνατόν ὄλοι αὐτοί νά λέγωνται σήμερα λειτουργοί τοῦ Ὑψίστου, νά σηκώνουν τά ἅγια μυστήρια, ὁ κόσμος νά παίρνει

ἀπό τά χέρια τους τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, καί φαρισαϊκῶς νά τόν προδίδουν;»

Ὁ ἱερομόναχος Παΐσιος στήν ἐπιστολή πού ἔστειλε πρὸς τόν γέροντά του γιά νά δικαιολογηθῆ γιά τά φιλήματα Ἰούδα πού τοῦ ἔδωκε, ἐκεῖ ἀναδεικνύεται ἓνας μετανοημένος συντετριμμένος Παΐσιος, ὁ ὁποῖος γονυπετής ζητᾷ συγχώρηση ἀπό τόν ἐπίσκοπο Νήφωνα γιά ὅσα τοῦ ἔκανε, καί φορτικῶς ἐπιζητᾷ μία συνάντηση μαζί του. Παραθέτομε τήν ἐπιστολή μετανοίας τοῦ Παΐσιου ὅπου ἐκεῖ μέσα ἀποκαλύπτεται ὅτι κανεῖς τους δέν ἐβιάσθη.

Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου

Γέροντά μου, τήν εὐχή σας:

Δευτέρα 25/3(-7/4)-2008

Εὐχομαι τό γράμμα μου νά σᾶς βρεῖ σέ καλή ψυχοσωματική κατάσταση, μέ πλήρη ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας σας ἀπ' τήν πρόσφατη ἀσθένεια, γιά τήν ὁποία πληροφορήθηκα ἀπ' τήν κ. Μαριάνθη.

Ἔρχομαι καί πάλι ὕστερα ἀπό ἓνα χρόνο περίπου νά ἐνοχλήσω τήν σεβασμιότητά σας καί ὁ λόγος εἶναι νά κρούσω γιά ἄλλη μιὰ φορά τήν πατρική σας καρδιά, ὥστε νά μέ δεχθῆτε κάτω ἀπ' τό πετραχείλι καί τό ὠμόφορό σας! Δέν ἔρχομαι γιά νά δικαιωθῶ οὔτε ἔχω καί διάθεση νά ζητήσω λόγο γιά τίποτα. Ἔρχομαι ὅπως καί τήν προηγούμενη φορά, νά ζητήσω νά μέ δεχθῆτε σάν τόν ἄσωτο υἱό καί νά μέ ἀντιμετωπίστε σάν ἓναν ἄρρωστο πού ζητάει τήν ὑγεία του, σάν ἓναν φτωχό πού ζητιανεύει λίγη πνευματική τροφή γιά νά μπορέσει νά ἐπιβιώσει. Πέρασε τόσοσ καιρός, ἔζησα τόσα πολλά μακρῶς σας καί ἡ Χάρη τοῦ Κυρίου μας ἀνοιξε τά μάτια τῆς ψυχῆς μου ὥστε ν' ἀναγνωρίσω ὅσο τό δυνατόν καλύτερα τα λάθη μου. Ἴσως καί πάλι νά μή μέ πιστέψετε, ἴσως νά ἔπαψε πλήρως νά σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἐλεεινότητα μου· γιά μένα ὅμως εἶστε γιά πάντα ὁ Γέροντάς μου! ὁ ἀναντικατάστατος Γέροντάς μου! Νομίζω πῶς κι ἐσεῖς, ἂν βεβαίως σᾶς ἔχη περισσέψη ἔστω λίγη ἀκόμη ἀγάπη γιά μένα, θά χαρῆτε μέ τή μετάνοιά μου καί πῶς κι ἐσεῖς ποθεῖτε τήν εἰρήνη τῆς ψυχῆς μου. Ὅπως σᾶς εἶπα, λοιπόν, καί στό προηγούμενο γράμμα μου ἀναγνωρίζω τήν εὐθύνη μου καί τήν ὑπαιτιότητά μου γιά ὅλα! Ἄν ἴσως ὅμως αὐτό σᾶς φαίνεται γενικό καί ἀόριστο, προβαίνω καί στίς ἀκόλουθες ἐπεξηγήσεις. Ὅσο περνάει ὁ καιρός κατανοῶ ὅλο καί περισσότερο πόσο δίκαιο εἶχατε, καί πόσο κακό μοῦ προξένησε ἀφ' ἑνός ἡ οἴηση καί ὁ ἐγωισμός. ἀφ' ἑτέρου οἱ «κακές» συναναστροφές.

Ὅλοι ἐμεῖς. «ὦν πρῶτος εἰμί ἐγώ». τά πάθη μας ἱκανοποιούσαμε, ἐν ὀνόματι τοῦ «δικαίου», εἰς βάρος τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καί τῆς

Μονῆς καί τῶν ψυχῶν μας. Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἔτσι ἀπέδειξε ὁ χρόνος καί ἡ πείρα, καί αὐτό ἔρχομαι νά ὁμολογήσω, γιά ἄλλη μιά φορά ἐνώπιόν σας καί ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μας! Ἀντιλαμβανόμενος, λοιπόν, αὐτήν τήν ἀλήθεια, προτίμησα ν' ἀπομακρυνθῶ ἀπ' ὄλους, ἀπό ἀρχιερεῖς ἕως λαϊκούς, ὥστε νά μπορέσω στήν ἡσυχία νά ξαναβρῶ τό χαμένο μου ἑαυτό. Μέ ἔχουν παρεξηγήσει ὅτι τοὺς παράτησα καί κοιτάζω τόν ἑαυτό μου μόνο. Μά πῶς νά μή τόν κοιτάξω, ὅταν τόν ἔβλεπα νά χάνεται ἔξω ἀπ' τό λιμάνι τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας μου; Ἔτσι λοιπόν, ἐδῶ στήν ἡσυχία, συνειδητοποιῶ ὄλο καί πιό βαθιὰ τίς πνευματικές σας συμβουλές, οἱ ὁποῖες κυριολεκτικά βρίσκονται ἀνεξάλειπτες μέσα στήν καρδιά μου· πράγμα τό ὁποῖο ἴσως ἀκούγεται παράξενο, λόγω τοῦ ὅτι, ὅταν ἤμουν κοντά σας, δέν μποροῦσα νά τίς ἐφαρμόσω. Δυστυχῶς ὅμως, τότε ἤμουν παγιδευμένος! Τώρα πού ἐλευθερώθηκα, μπόρεσα νά δῶ πιό ξεκάθαρα καί νά ἔρθω, ἔστω καί ἀργά πιά, νά ὁμολογήσω, πόσο ὑποχέριό εἶχα γίνει τοῦ πονηροῦ καί τοῦ ἐγωισμοῦ μου. Ναί Γέροντά μου, εἶχα πλανηθεῖ ἄσχημα καί ὀφείλω ἐνώπιον πάντων, καί κυρίως τοῦ Θεοῦ καί ἐνώπιόν σας, νά ὁμολογήσω καθαρά τήν πλάνη μου. Γιά ἄλλη μιά φορά ζητάω βαθιὰ συγνώμη, γιά ὄλο τό πλήγωμα, πού σᾶς προξένησα, τό ὁποῖο μέ πόνο καρδιάς ἀναγνωρίζω πόσο ὀδυνηρό ἦταν, καί ἐπίσης γιά ὅλες τίς παρακοές, τά λάθη καί τίς πτώσεις μου. Τίποτα ὅμως, νομίζω, δέν μένει ἀθεράπευτο, ἂν ὑπάρχη εἰλικρινῆς ἀγάπη καί καλή διάθεση ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ὅλοπρόθυμα, λοιπόν, ἐπιθυμῶ νά συμβάλλω, ὅσο τό δυνατόν, στήν ἐπούλωση ὁποιουδήποτε πληγώματος.

Ἐπίσης, σᾶς ζητάω ἐκ βάθους συγνώμη γιά τόν τρόπο μου καί γιά ὅσα εἰπώθηκαν στήν τελευταία μας συνάντηση. Ὄφειλω νά ὁμολογήσω καί πάλι καθαρά τήν πτώση μου στό παράπτωμα τῆς κατηγορίας καί συκοφαντίας. Βρέθηκα ξαφνικά μετέωρος καί χαμένος, συγχυσμένος καί ἀναστατωμένος ἀπ' τίς αἰφνίδιες ἐξελίξεις καί, ὑπό τοῦ κράτους τοῦ φόβου καί τοῦ ἐγωισμοῦ, χρησιμοποίησα τίς φήμες πού ἀκούστηκαν, προσπαθώντας νά ὑπερασπίσω τό καταραμένο μου «ἐγώ». Ὅμως, θά ἤθελα νά σᾶς διαβεβαιώσω, πῶς πέρα ἀπό ἐκείνη τή συνάντηση, πουθενά καί σέ κανέναν δέν ἄνοιξα τό στόμα μου γιά νά σᾶς κατηγορήσω, ἀλλ' ἀντιθέτως προσπαθοῦσα μέ κάθε τρόπο νά διαφυλάξω τό ὄνομα καί τήν τιμή σας, λόγος γιά τόν ὁποῖο καί ἀρκετοί μέ ἀποστράφηκαν.

καί μὴν ἐκλάβετε ὄλ' αὐτά ὡς κακόβουλες πράξεις ἀλλ' ὡς καρπούς τῆς ἀνωριμότητος, τῆς ἀγνοίας καί τῆς ἀφροσύνης μου. Θά ἤθελα μὲ ὅποιοδήποτε τρόπο, πού περνάει ἀπ' τό χέρι μου, ν' ἀποκαταστήσω τόν πόνο, πού σᾶς προξένησα καί τή βλάβη, πού προκάλεσα στούς πατέρες καί τή Μονή. Ἴσως νά μὴ πιστέψετε καί πάλι τό ἀνυπόκριτο τῶν γραφομένων καί νά τά θεωρήσετε κούφια λόγια· σάν ἀπόδειξη ὅμως τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας, τολμῶ νά σᾶς ὑποσχεθῶ, πῶς εἶμαι διατεθειμένος καί ἐνώπιον τῆς Συνάξεως ἢ καί ὅλης τῆς ἀδελφότητος ἢ καί ὅποιουδήποτε ἀλλοῦ χρειαστεῖ νά ὁμολογήσω τήν πλάνη μου γιά τά δεινά πού προξένησα σ' ἐσᾶς καί τήν ἀδελφότητα. Καί ὄχι μόνο νά τά ὁμολογήσω ἀλλά νά δεχθῶ νά περάσει ἕνας-ἕνας νά μέ φτύσει καί νά μέ ταλανίσει ὡς ἀνάξιο πάντων. Διά τοῦτο, ἂν καί τό γράμμα μου εἶναι προσωπικό, σᾶς δίνω ὄλο τό δικαίωμα νά τό ἐπιδείξετε ὅπουδήποτε νομίζετε, πῶς θά ὠφελήσῃ ἢ θά ἀποκαταστήσῃ συνειδήσεις.

Δέν θά ἤθελα νά σᾶς κουράσω ἄλλο, μά τελειώνοντας ἐπιθυμῶ νά σᾶς ὑπενθυμίσω καί πάλι, πῶς ὅπου κι ἂν πάω, δέν ὑπάρχει περίπτωση νά σβῆσει ἀπ' τήν καρδιά μου τό πρόσωπό σας, τά λόγια σας, οἱ πράξεις σας. Ὅ,τι κι ἂν κάνω, ὁ νοῦς μου πηγαίνει αὐτόματα σέ ὅσα ἔχω διδαχθῆ ἀπό σᾶς! Μά αὐτό εἰδικά, πού θά μείνῃ ἀνεξάλειπτο μέσα μου, σάν αἰώνιο ἐφόδιο γιά τήν πνευματική μου πορεία, εἶναι τό παράδειγμα ταπείνωσης πού μοῦ δώσατε κατά τήν τελευταία μας ὀδυνηρή συνάντηση, καί τό ὅποιο ἰσοδυναμεῖ μέ χίλια κηρύγματα. Ἀνεχτήκατε ὅλες αὐτές τίς ἀνοησίες πού ἔλεγα χωρίς καμμία ἀντίδραση καί χωρίς καμμία ὑπεράσπιση τοῦ ἑαυτοῦ σας! Εἰλικρινά, ὄχι μόνο δέν σᾶς ἔχω παρεξηγημένο γιά κάτι, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀνεβήκατε ὑπερβολικά στή συνείδησή μου!

«Συγχώρα καί προχώρα» ἦταν ἓνα ἀπ' τά πνευματικά σας συνθήματα, μέ τά ὅποια καί τρέφεται ἡ ψυχή μου ἐδῶ στήν ἐρημιά. Συγχωράω λοιπόν κατά τή ρήση σας, καί προχωράω ὥστε νά ἐπιδείξω καί μέ ἔργα τή συγγνώμη μου. Συγχωρέστε ἀπ' τήν καρδιά σας κι ἐσεῖς τόν πλανημένο ὑποτακτικό σας καί προχωρεῖστε στή συνάντησή μας. Ἐχω ἀνάγκη νά κάνω μία γενική, καθαρῆ ἐξομολόγηση γιά ὅλα, σ' ἐσᾶς τό Γέροντά μου! Ναί! Εἶτε τό θέλετε εἶτε ὄχι, ἐσεῖς εἶστε ὁ Γέροντάς μου! Ἐσεῖς μέ ἀναγεννήσατε! Ἐσεῖς μέ ἀναθρέψατε πνευματικά! Ὅ,τι εἶμαι, σ' ἐσᾶς τό χρωστάω, σᾶς ἀνήκει! Μόνο σ' ἐσᾶς ἀναπαύομαι ν' ἀνοίξω τήν καρδιά μου, ὥστε νά ξεπλύνει

ἡ ἀγάπη καί ἡ συγχώρησή σας τό βοῦρκο τῶν παθῶν μου. Ἔκανα κάποιες ἐξομολογήσεις καί στόν π. Χρυσόστομο ἀλλά ἦταν τυπικές. Δέν λέω, καλός καί ἅγιος κι αὐτός, ἀλλά τό βάθος τῆς καρδιάς μου μόνο ἐσεῖς τό γνωρίζετε! Σέ ἐσᾶς ἀμάρτησα, ἐσεῖς θά μέ συγχωρέσετε! «Σοί μόνω ἀμαρτάνομεν ἀλλά καί σοί μόνω λατρευομεν!» Κατανοῆστε σᾶς παρακαλῶ τήν ἀσθένειά μου, τήν ἀδυναμία μου καί ἐλᾶτε ν' ἀνταλλάξουμε μέ ἀγάπη καί εἰρήνη τόν ἀναστάσημο ἀσπασμό.

Λυπηθεῖτε, Γέροντά μου, τήν ταλαιπωρία μου!

Ἔχω ἀνάγκη τήν ἐπικοινωνία σας, τήν πνευματική σας ἐλεημοσύνη!
«Λιμῶ πνευματικῶ ἀπόλλυμαι...».

Εὐχομαι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας νά σᾶς βρεῖ μέ ὑγεία καί νά θεραπεύσει κάθε πόνο καί πληγή.

Κατασπάζομαι εὐλαβῶς τή δεξιά σας
ὁ πλανεμένος ὑποτακτικός σας.

Γεροντ. Παΐσιος

(Ὅποιος θέλει νά δεῖ τό πρωτότυπον τῆς ἐπιστολῆς, ἄς ζητήσῃ φωτοτυπία τῆς ἀπό τήν Ἱ. Μονήν Ἀγίας Σκέπης).

ΕΚΘΕΣΗ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
Εγχειρίστηκε σήμερον 12.3.89 ἐνώπιον
τ. κ. ἀνακρίτη, του ~~Στ. Παν~~ τριτοβάθμης
καί τῆς Γραμματέως, το παρόν κινήσου
στον ~~Π. Μονή~~ ἵνα ἐπισημασθῶσιν οἱ
βερβαιμοί καί προφορικά το περιεχόμενα του
Μ. ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ...ΕΓΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Ὅπως διαβάσατε ἀνωτέρω, ἡ ἐπιστολή πιστοποιεῖ καί ἐπικυρώνει τήν ἀθωότητα τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίας Σκέπης, ἀλλά δυστυχῶς τό δικαστήριον δέν τήν ἔλαβε ὑπ'

ὄψιν. Εἶναι λοιπόν δυνατόν μία τέτοια ἐκ βαθέων ἐξομολόγησις ἐνός ἱερομονάχου, πού Κύριος οἶδε πῶς ξαφνικά ἔπαθε κρίση συνειδήσεως καί ἔγραψε αὐτή τήν ἐπιστολή, νά μήν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν;; Ἡ δική μας πεποίθησις εἶναι ὅτι τό παιχνίδι ἦταν στημένο.

«Ποινή Θανάτου»

για τόν **ἐπίσκοπο κ. ΝΗΦΩΝΑ**
ἀπό τή **Νέα ΕΒΡΑΙΟΜΑΣΩΝΙΚΗ ΤΑΞΗ**

Εἶναι γνωστό, πῶς σήμερα τά ἀσυμβίβαστα πνεύματα διώκονται, διασύρονται, ἐξευτελίζονται, διαπομπεύονται, στιγματίζονται καί τέλος φυλακίζονται. Εὐτυχῶς μέχρι στιγμῆς παραμένει ἀσυμβίβαστος ὁ ἐπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Νήφων.

Διαπίστωση: Ὅσο περνοῦν τά χρόνια, τό ἐλληνικόν δίκαιον καταστρατηγεῖται, παραχαράσσεται, καί μετατρέπεται σέ ἓνα μεταλλαγμένο μόρφωμα, νεοταξικῆς δικαιοσύνης, πού βαπτίζει τό ἄσπρο μαῦρο καί τό μαῦρο ἄσπρο. Καί ἐδῶ θέτομε τό ἐρώτημα πρὸς τοὺς δῆθεν βιασθέντες ψευδορασοφόρους: Μετά τήν καταδίκη τοῦ γέροντός τους καί τήν δεκαετή κάθειρξιν, πού τοῦ ἐπεβλήθη, γιά νά σαπίση στήν φυλακή, ὅπως ἤθελε ὁ Νεῖλος ὁ «ἄμωμος» καί πρωτεργάτης τῆς ἀνομίας, εἶναι εὐχαριστημένοι καί μποροῦν νά κοιμοῦνται ἡσυχοί; Ἦ πρέπει νά συναισθανθοῦν τί ἔπραξαν, νά κλαύσουν πικρά;

Διότι ἐάν δέν τό κάνουν αὐτοί, νά εἶναι σίγουροι ὅτι θά παρέμβῃ ὁ Θεός.

Ἀπό τό ἀποκαλυπτικό δίτομο ἔργο

«Ἡ ΝΙΚΗ τοῦ ΑΡΝΙΟΥ καί ἡ ΣΥΝΤΡΙΒΗ τοῦ ΘΗΡΙΟΥ»
τῆς ἀγωνίστριας ΜΑΡΙΑΣ ΔΟΥΡΑΚΗ, 2012.

τόμ. 2ος, σελ. 28-65